

The role and legitimacy of the accounting profession in sustainable development goals reporting

Mohammad Daneshifar¹, Mahmoud Kia²

¹M.A. in Accounting, Asaluyeh Payam Noor University, Bushehr, Iran
mohamaddaneshifar@yahoo.com (Corresponding Author)

²Accounting Group, Qazvin Branch, Islamic Azad University, Qazvin Iran
arash_kia_m@yahoo.com

Received: 2022/04/25 Accepted: 2022/06/23

Abstract

The works that have been done so far in relation to sustainability reporting have been relatively random. The accounting profession has entered the scene with a new standard-setting board to consolidate the work that has been done to date and create a useful and constructive element. We hope that the new board will confirm that adding another interpretive report to the existing financial report is only a verbal confirmation of pressing issues that are at stake in the world. Accounting possesses many tools that can be used instead of words. Management accounting and budgeting have the potential to move the profession in the desired direction; Especially in the public sector, where budget policies will have ripple effects on the entire economy. This article deals with the legitimate role of the accounting profession as a standard setter in the field of sustainability reporting. This paper proves how accounting systems (especially in the public sector) can be used to provide a tangible contribution towards the achievement of the United Nations Sustainable Development Goals. The accounting profession should desire to avoid standard financial reporting, focus on management accounting, and use previous work (such as GRI) as a basis. Also, accounting should get help from experts in other schools of thought.

Keywords: Public sector accounting, Sustainable development goals, Standard setting, legitimacy theory, Budget.

نقش و مشروعیت حرفه حسابداری در گزارشگری اهداف توسعه پایدار

محمد دانشی فر^۱، محمود کیا^۲

^۱ کارشناس ارشد حسابداری، دانشگاه پیام نور واحد عسلویه، بوشهر، ایران

mohamaddaneshifar@yahoo.com (نویسنده مسئول)

^۲ گروه حسابداری، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

arash_kia_m@yahoo.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۲/۰۵ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۴/۰۲

چکیده

کارهایی که تاکنون در رابطه با گزارشگری پایداری انجام شده، نسبتاً اتفاقی بوده‌اند. حرفه حسابداری با یک هیئت تدوین استاندارد جدید وارد صحنه شده است تا کارهایی که تا به امروز صورت گرفته‌اند را تلفیق نموده و عنصر مفید و سازنده‌ای ایجاد کند. امیدواریم هیئت جدید این موضوع را تأیید نماید که افزودن یک گزارش تفسیری دیگر به گزارش مالی موجود، فقط تأیید لفظی مسائل مبرمی است که در جهان مطرح هستند. حسابداری، ابزارهای متعددی در اختیار دارد که می‌تواند بجای کلمات، از آنها استفاده کند. حسابداری مدیریت و بودجه‌ریزی این پتانسیل را دارند که حرفه را در جهت مورد نظر حرکت دهند؛ خصوصاً در بخش عمومی که سیاست‌های بودجه بر کل اقتصاد، اثرات موجی خواهد گذاشت. این مقاله به نقش مشروع حرفه حسابداری به‌عنوان تدوین‌کننده‌ی استاندارد در زمینه گزارشگری پایداری می‌پردازد. مقاله حاضر ثابت می‌کند که چگونه می‌توان برای ارائه یک همکاری ملموس در جهت دستیابی به اهداف توسعه پایدار سازمان ملل متحد، از سیستم‌های حسابداری (مخصوصاً در بخش عمومی) استفاده کرد. حرفه حسابداری باید خواستار دوری جستن از گزارش مالی استاندارد، تمرکز کردن بر حسابداری مدیریت و نیز استفاده از کارهای قبلی (مثل GRI) به عنوان مبنا، باشد. همچنین باید از افراد متخصص در مکاتب فکری دیگر نیز کمک بگیرد.

واژگان کلیدی: حسابداری بخش عمومی، اهداف توسعه پایدار، تدوین استاندارد، تئوری مشروعیت، بودجه.

۱. مقدمه

امروزه درک نیاز به ایجاد یک چارچوب مناسب در حسابداری برای توسعه پایدار در جهت تحقق اهداف زیست محیطی، اقتصادی و اجتماعی و نیز انعکاس تأثیر انتخاب‌های سیاسی بر موضوعات مرتبط با این زمینه‌ها مثل تغییرات اقلیمی، رو به افزایش است. در طول دو دهه‌ی گذشته، اتحادیه اروپا (EU) به صورت فزاینده‌ای توسعه پایدار را در نظر داشته و کمیسیون اروپا نیز هدف خود برای عمیق کردن تحول در اقتصاد اروپا در جهت پایداری را بیان نموده است. همچنین در سطح جهانی، مسائل مفهومی توسعه پایدار سبب انتشار اهداف توسعه پایدار (SDGs) سازمان ملل متحد (UN) شده است؛ این اهداف با مشورت ذینفعان بزرگ و اصلی از دولت‌ها، دانشگاه‌ها و تحلیل‌گران داده تشریح گردیدند. اهداف توسعه پایدار به ایجاد پیوند بین توسعه اقتصادی و نگرانی‌های مربوط به توسعه انسانی و زیست محیطی اشاره دارند.

گزارشگری شفاف و استاندارد، یک محرک کلیدی برای دستیابی به اهداف توسعه پایدار است. فرآیند این کار شامل یک سیستم گزارشگری ساختاریافته و بسیار دقیق به منظور ادغام منابع داده مختلف می‌باشد. اهداف توسعه پایدار برای گزارشگری عمومی و شرکتی بر پاسخگویی شفاف متکی می‌باشند، این امر نمایانگر نیاز سازمان‌ها به ایجاد ارزش و نیز هدایت تصمیم‌گیری‌ها برای تخصیص سرمایه، و همچنین نیاز به حسابرسی اثرات منفی وارد شده بر توسعه انسانی و زیست محیطی می‌باشد.

برای نظارت بر پیشرفت‌های صورت گرفته در زمینه‌ی بسیاری از اهداف توسعه پایدار و گزارشگری در مورد آنها، آمارهای رسمی نقشی اساسی به عهده داشته‌اند. دفاتر ملی آمار کشورها گزارش‌های متعددی را منتشر نموده‌اند، آنها داده‌ها را از پایگاه داده‌های آماری (عمدتاً داده‌های اقتصادی و اجتماعی) جمع‌آوری کرده‌اند. البته پیشرفت در راستای اهداف توسعه پایدار، حسابداران را برای بهبود کیفیت گزارشگری مالی به منظور فراتر رفتن از شاخص‌های اصلی، به چالش می‌کشد. ویژگی‌های مربوط به گزارشگری داوطلبانه، به ویژه اقدامات نهاد گزارشگری جهانی (GRI) و هیئت استانداردهای حسابداری پایداری (SASB) در مورد گزارشگری زیست محیطی، هنوز در مراحل ابتدایی بوده و لازم است کیفیت آنها بهبود یابد (داییکو، ۲۰۲۱). ادغام این گزارشگری‌ها با حسابداری مالی و مدیریت و در نتیجه، گسترش مرزهای رویه‌های حسابداری مرسوم، می‌تواند محرک کلیدی این پیشرفت‌ها باشند.

۲. حرفه حسابداری برای نجات

مدیر عامل شورای تجارت جهانی در مورد توسعه پایدار می‌گوید: "حسابداران جهان را نجات خواهند داد" (باکر، ۲۰۱۳). زمینه‌ی کار قطعاً گزارشگری پایداری است. باکر (۲۰۱۳) بر این موضوع تأکید دارد که مادامی که گزارشگری شرکتی در مورد پایداری عملیاتی، هوشیارتر عمل نماید، پایداری مثل یک سفر فاقد مقصد مشخص خواهد بود.

چنین احساسی در مورد حسابداران اخیراً توسط رئیس هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی (IPSASB) نیز بیان شده است، او تأکید نموده که "تنها دولت‌ها هستند که قدرت اعمال تغییرات کلانی را دارند که جامعه را به سمت پیشرفت بیشتر سوق می‌دهند" (کارودرز، ۲۰۲۱). کارودرز خاطر نشان کرده که دولت‌ها بزرگ‌ترین هزینه‌کننده‌ها در اقتصادها بوده و این امر سبب می‌شود تا نحوه خرج کردن وجوه دولتی توسط آنها بسیار مهم باشد. همه‌گیری کووید-۱۹ این موضوع را به وضوح ثابت کرد. به گفته وی: "مدیریت و تأمین مالی عامل توانمندساز اصلی برای پرداختن به تغییرات اقلیمی و اهداف توسعه پایدار است".

تقوی گودرزی و فضیلت (۱۴۰۰) به نقل از ببینگتن و اونرمن (۲۰۲۰) بیان داشتند که مطالعات حسابداری معدودی پیرامون «اهداف توسعه پایدار» سازمان ملل نوشته شده‌اند. شاید علتش این است که شاخص‌های معدود که با اهداف توسعه پایدار مرتبط‌اند، پولی هستند. بیشتر «برنامه‌های توسعه پایدار» به اطلاعاتی که بتوان از سیستم‌های حسابداری و مالی بازیابی کرد، ارتباط ندارند. توسعه شاخص‌های پولی که بتوان فارغ از معیارهای پولی در خدمت «برنامه‌های توسعه پایدار» قرار داد، یک شیوه تحقیقاتی جالب است و سبب تسریع تحقیقات پیرامون «برنامه‌های توسعه پایدار» و حسابداری می‌شود.

حرفه حسابداری، به شدت به گزارشگری پایداری تمایل نشان می‌دهد. در حقیقت فدراسیون بین‌المللی حسابداران (IFAC، ۲۰۲۱) از اقدام متولیان بنیاد IFRS در جهت تشکیل هیئت استانداردهای بین‌المللی پایداری (ISSB) حمایت کرده است:

هیئت استانداردهای پایداری، بهترین موقعیت را در ایجاد توجیه عقلانی مداوم برای یک سیستم جهانی منسجم برای گزارشگری در مورد الزامات مربوط به ایجاد ارزش سرمایه‌گذاری، توسعه پایدار و انتظارات در حال تحول دینفعان دارد. لذا می‌توان با نتیجه‌گیری تراستیز موافق بود که بیان می‌کند حرکت همراه با ضرورت‌ها، عامل اصلی موفقیت است. این امر را می‌توان با استفاده از قدرت نفوذ خبرگی و استانداردهایی که قبلاً در نتیجه‌ی کار CDP، CDSB، GRI، IIRC، SASB و TCFD بدست آمده‌اند، محقق ساخت.

IFAC پیشنهاد نموده که هیئت جدید در کنار IASB کار کند تا بتواند بر رویکرد پراکنده‌ی کنونی در زمینه گزارشگری توسعه پایدار که باعث ناکارآمدی، افزایش هزینه و عدم اعتماد می‌شود، غلبه نمایند. مدیر عامل IFAC تأیید کرد که این امر، راهی است برای ادامه کار حرفه حسابداری در راستای منافع عمومی. تشکیل ISSB در COP26 در گلاسکو، در نوامبر ۲۰۲۱ اعلام شد؛ ISSB شامل هیئت استانداردهای افشای آب و هوا (CDSB) و بنیاد گزارشگری ارزش (که شورای گزارشگری یکپارچه بین‌المللی [IIRC] و SASB را ادغام می‌کند) می‌باشد.

چنانچه گزارشگری SDG به فعالیتهای ویژه‌ای از تدوین استاندارد نیاز داشته باشد، این فعالیتها باید از حمایت حرفه‌های مختلف برخوردار بوده و توسط آنها تایید گردند؛ یعنی هر نوع تدوین استاندارد در این زمینه، به درگیر بودن، اجماع و مشروعیت نهادهای مختلف نیاز دارد. این مقاله از منظر تئوری مشروعیت، به نقش حرفه حسابداری به عنوان تدوین‌کننده استاندارد و نیز همکاری آن با سایر ذینفعان، می‌پردازد. حرفه حسابداری نقش ملموسی در گزارشگری SDG دارد. البته برای اینکه حقیقتاً در خدمت منافع عمومی باشد، باید آمادگی اشتراک‌گذاری قدرت مشروع خود با سایر متخصصان که از مکاتب فکری مختلف استقبال می‌کنند را داشته باشد.

۳. مشروعیت حرفه حسابداری به عنوان تدوین‌کننده استاندارد برای گزارشگری SDG

به طور مرسوم، تدوین استاندارد به عنوان یکی از فعالیتهای حرفه حسابداری در نظر گرفته می‌شود (گا، ۱۹۸۶). افراد متخصص، بهترین افراد برای قضاوت در مورد فعالیتهای خود می‌باشند (دوروچر و همکاران، ۲۰۰۷). خبرگی و دانش متخصصان به آنها قدرت‌های مشروع بسیاری را عطا می‌کند، مثل توانایی تعیین آنچه در شاخه دانش آنها، امری معمول و قابل قبول بشمار می‌آید (هاینس، ۱۹۸۹). تأیید شده که حرفه حسابداری باید در گزارشگری برای SDGها مشارکت داشته باشد، مخصوصاً اگر نوعی تدوین استاندارد در این کار دخیل باشد. استانداردهای حسابداری، حاصل قدرت ابزاری (فرآیند تدوین استاندارد) و درک مشروعیت هستند. هر نوع تدوین استاندارد که مربوط به اهداف توسعه پایدار باشد، نیازمند مشروعیت کنشگران و ذینفعان مختلف است.

یانگ (۲۰۰۶) چنین استدلال نموده که تدوین‌کنندگان استاندارد، نیازهای کاربران را ایجاد می‌کنند تا تقاضا برای گزارشگری و افزایشی که از آن حمایت می‌نمایند، توجیه گردد. این امر خطراتی را به وجود می‌آورد: اقدامات گزارشگری جدید بر ارزشمند بودن برای سرمایه‌گذاران تمرکز می‌کنند نه برای جامعه؛ تدوین‌کنندگان استاندارد، گاهی اوقات قربانی "نفوذ مقررات" و نفوذ حرفه‌ای می‌شوند (فلور، ۲۰۱۵). این همان چیزی است که دامی و همکاران (۲۰۱۶) ادعا کردند که برای گزارشگری یکپارچه و IIRC اتفاق افتاده است.

طبق گزارش SDG، لزوم پیوند این نهاد تدوین استاندارد جدید (ISSB) با بنیاد IFRS و IASB نمایانگر قدرت نفوذ مشروعیت است، یعنی توانایی آن در پاسخگویی به منافع عظیم‌تر اجزای اصلی خود، در مقابل علایق فردی خاص (آدایر و همکاران، ۲۰۱۱). این بدان معناست که از یک طرف، جامعه به طور کلی از مشارکت حرفه حسابداری استقبال می‌کند؛ انتظار می‌رود که از تثبیت تمام کارهای بنیادی که تاکنون توسط سایر نهادها و انجمن‌های تدوین‌کننده استاندارد انجام شده‌اند، نتایج ملموسی حاصل گردند. اما از طرف دیگر، خطر مصادره مقررات رو به افزایش است؛ یعنی به دلایلی پرمغفتمت، نتیجه نهایی ممکن است

فقط نیازهای یک گروه کاربری را برآورده سازد. گسترش یافتن گزارش مالی پرزحمت همراه با تفاسیر و افشاهای فراوان، در دستیابی به اهداف توسعه پایدار صرفاً یک تصدیق لفظی بشمار می‌آید. برای کمک به دستیابی حقیقی به اهداف توسعه پایدار، حرفه حسابداری چه کاری می‌تواند انجام دهد؟

۴. اتکا بر کار GRI

IFAC به دنبال رویکردی است که بتواند مسیری سریع و مؤثر را برای ایجاد یک خط مبنا در افشاهای پایداری که سازگاری بین‌المللی دارند، جهت ایجاد ارزش سرمایه‌گذاری توسعه یافته در راستای منافع عمومی، ارائه دهد. این سازمان برای موفقیت طرح مذکور، خواستار همکاری و مشارکت بین‌المللی شده است. IFAC اقدامات اعلام شده توسط متولیان بنیاد IFRS و IOSCO در رابطه با راه‌اندازی یک کارگروه و یک کمیته مشاوران متخصص و چنددلی‌نفعی را تأیید کرده است، این دو مورد باعث تسریع پیشرفت به سمت یک هیئت تدوین استاندارد موفق می‌شوند. مراحل مذکور، تمرکز بنیاد IFRS را بر ارائه‌ای سریع با استفاده از قدرت نفوذ و گردآوری اقدامات موجود، نشان می‌دهد (IFAC، ۲۰۲۱ و ۲۰۲۲). یکی از این اقدامات، چارچوب شاخص جهانی GRI برای اهداف توسعه پایدار است.

پیش از این فلور (۲۰۱۷) از استانداردهای GRI انتقاد کرده بود، زیرا آنها به مجموعه‌ای از اطلاعات جداگانه‌ای نیاز دارند که ادغام و تفسیرشان برای خواننده دشوار است؛ بنابراین هر گزارشی که بر مبنای چنین استانداردهایی ایجاد گردد، گزارش روشنی در مورد تأثیر آن نهاد (تأثیر مثبت یا منفی) بر پایداری اقتصاد، جامعه و محیط زیست، نخواهد بود. با این حال فلور (۲۰۱۷) اعتقاد داشت که در هر صورت، دستورالعمل‌های GRI شروع مناسبی را برای گزارشگری پایداری فراهم می‌سازند؛ فقط لازم است این دستورالعمل‌ها بهبود یابند تا جامع‌تر شوند. این بدان معناست که دستورالعمل‌های GRI به خودی خود نمی‌توانند ابزار مؤثری را برای دستیابی به اهداف توسعه پایدار فراهم سازند، اما پتانسیل آنها را نیز نباید نادیده گرفت. مثال زیر نشان می‌دهد که دستورالعمل‌های GRI چگونه می‌توانند توسط کارکرد حسابداری به عنوان نوعی "دستگاه ردیابی" که به سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی بودجه کمک می‌کند، به نحوی مؤثر بکار گرفته شوند.

مثلاً با تمرکز بر 3 SDG رفاه و تندرستی، GRI ۲۸ شاخص را برای ۱۳ هدف فرعی مربوط به زندگی سالم و ارتقای رفاه برای همه افراد، پیشنهاد کرده است.^۱ ماهیت تمام ۲۸ شاخص GRI غیرمالی است، مثل نسبت مرگ و میر و مرگ و میر ناشی از آسیب‌های ترافیکی جاده‌ای. سوابق پزشکی و برآوردهای ملی، منابع بالقوه‌ی چنین داده‌هایی می‌باشند. مؤسسات ملی آمار (NSI) مولد این داده‌ها هستند.

¹ <https://www.unglobalcompact.org/library/5628>

با ارجاع به خود اهداف فرعی، می‌توان دسته‌های خاصی از مخارج بودجه را از طریق فهرست حساب‌ها به این اهداف و مقاصد مرتبط نمود. به عبارت دیگر، برخی ارقام حسابداری ارائه شده در بودجه می‌توانند تعهد به این اهداف و مقاصد را بهتر نشان دهند زیرا فهرست حساب‌ها، مخارج را به اهداف فرعی خاصی مرتبط می‌سازند. در اینجا چند نمونه از مزایای بالقوه‌ی این سیستم حسابداری متمرکز بر SDG ارائه شده‌اند:

- اهداف فرعی GRI ۳.۱ و ۳.۲ به نرخ مرگ و میر مادران و کودکان مربوط می‌شوند. از طریق سیاست‌هایی که مخارج بودجه را به سمت آموزش و امکانات مربوط به مراقبت از مادر و کودک سوق می‌دهند، می‌توان این نرخ‌ها را به نحو مؤثری کاهش داد. چنین سیاست‌هایی را می‌توان با یک سیستم حسابداری که قادر به شناسایی مخارج مربوطه است، یاری نمود.
- هدف فرعی ۳.۳ مربوط به اپیدمی‌ها و سایر بیماری‌های مسری^۲ است. GRI برای هر بیماری، به ازای هر ۱۰۰۰ نفر جمعیت اقداماتی را پیشنهاد می‌کند؛ اما سیستم حسابداری اطلاعات مفیدی را در رابطه با مخارج بودجه‌ای که در جهت آموزش، مراقبت‌های بهداشتی و برنامه‌های واکسیناسیون هدایت می‌شوند، ارائه می‌نماید.
- این امر در مورد اهداف فرعی ۳.۴ تا ۳.۷ که مربوط به سلامت روانی و جنسی، سوءمصرف مواد^۳ و حوادث ترافیکی می‌باشند نیز صدق می‌کند. به جای شاخص‌های گذشته‌نگر که توسط GRI پیشنهاد شده‌اند (مثلاً نرخ مرگ و میر ناشی از آسیب‌های ترافیکی جاده‌ای)، سیستم حسابداری می‌تواند داده‌های بودجه را برای هدایت منابع به سمت مخارجی که از عهده این مسائل برمی‌آیند، تأمین نماید.
- هدف فرعی ۳.۹ چنین بیان می‌دارد که "تا سال ۲۰۳۰ تعداد مرگ و میرها و بیماری‌های ناشی از مواد شیمیایی خطرناک و نیز آلودگی و آلاینده‌ی هوا، آب و خاک، به صورتی اساسی کاهش یابد". GRI اندازه‌گیری نرخ مرگ و میرهای مرتبط را پیشنهاد می‌کند اما سیستم حسابداری می‌تواند به سیاست‌گذاران در شناسایی منابع بودجه‌ای که در جهت کاهش آلودگی هوا، آب یا زمین هدایت می‌شوند، کمک نماید.

نتیجه‌ی حاصل از این آنالیز نشان می‌دهد که از شاخص‌های GRI می‌توان برای ارائه تصویری از وضعیت کنونی و اهداف مورد نظر، استفاده نمود. در این میان، بودجه باید مفصل و مشروح باشد تا منابع مالی در جهت صحیحی هدایت گردند. سیستم حسابداری نیز متعاقباً می‌تواند میزان منابع مالی را که عملاً برای هدف قراردادن این مسائل استفاده شده‌اند، تعیین نماید. ارزیابی‌های بیشتر می‌توانند این موضوع را مشخص کنند که آیا از منابع مالی به نحو مؤثر استفاده شده است یا خیر؟ یعنی آیا واقعاً دستیابی به SDG مورد بحث، امکان پذیرتر شده است؟

² communicable diseases

³ substance abuse

یک سیستم حسابداری همراه با فهرست حساب‌هایی که به صورت صحیح طراحی شده باشد، می‌تواند مخارج مربوط به مؤسسات بهداشتی و پزشکی را در تمام سطوح جمع‌آوری نمایند؛ مثلاً آنالیز فرعی هزینه‌ها برای حقوق، خدمات عمومی و سایر هزینه‌های اداری مرتبط. بدین ترتیب سیستم حسابداری از پایگاه‌های داده مناسبی پشتیبانی می‌کند که با استفاده از آنها:

- بتوان هزینه‌های مربوط به سلامت را به موقع و با استفاده از داده‌های فصلی گزارش نمود؛ ممکن است این گزارش‌ها به صورت آینده نگر نیز ارائه شوند.
 - بتوان داده‌های سری زمانی را تولید نمود که نه تنها آنچه تاکنون برای یک پروژه خاص هزینه شده است را به سیاست‌گذاران نشان می‌دهند، بلکه به عنوان مبنایی برای پیش‌بینی‌های آینده نیز قابل استفاده خواهند بود.
 - آنالیز دقیق و مفصل چنین هزینه‌هایی در تمام سطوح دولتی - منطقه‌ای یا فدرال، تسهیل خواهد شد. این روش آنالیز داده‌ها، به فرآیندهای سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری کمک می‌کند تا به صورت پیش-بینی شده به سمت دستیابی به SDG جهت‌گیری نمایند نه صرفاً بر اساس سوابق گذشته. برای انجام این آنالیز می‌توان از داده‌های حسابداری تفصیلی بر اساس عملکرد دولت‌ها استفاده نمود.
- این استنتاج‌ها، نقش ملموس حسابداری و گزارشگری مالی را در دستیابی به اهداف توسعه پایدار نشان می‌دهند. البته این موضوع نیز تصدیق شده است که برخورداری از حمایت سایر پیکره‌های دانش مثل آمارگرها، فناوری اطلاعات و سیاست‌گذاری عمومی نیز لازم می‌باشد. در حال حاضر اکثر پایگاه‌های داده در دسترس قرار دارند؛ اما باید برای ایجاد زیرساختی که پایگاه‌های داده و سیستم‌های حسابداری را به هم پیوند می‌دهد نیز سرمایه‌گذاری نمود؛ این سرمایه‌گذاری هم به منابع مالی نیاز دارد و هم به ظرفیت انسانی.

۵. نتیجه‌گیری

نقش حرفه حسابداری در اهداف توسعه پایدار بسیار ملموس است. همچنین حسابداری چیزهایی بسیار بیشتر از اطلاعات گذشته‌نگر برای ارائه دادن دارد. هدف گزارش SDG فقط نشان دادن دستاوردهای گذشته نیست، بلکه هدف، ارائه‌ی داده‌های آینده‌نگر برای کمک به سیاست‌گذاران در تصمیم‌گیری درباره نحوه‌ی هدایت منابع در جهت دستیابی به اهداف توسعه پایدار می‌باشد. پس بدین ترتیب، مشارکت سیاست‌گذاران در تهیه پیش‌نویس چنین گزارشی بسیار مهم است. سیاست‌گذاران می‌توانند به حسابداران، آمارگرها و متخصصین فناوری اطلاعات کمک کنند تا با برجسته کردن نوع گزارش مورد نیازشان، نوع داده‌های مورد نیازشان، زمان‌های ارائه این گزارش و نحوه‌ی ارائه آن، گزارش مفیدی را تهیه نمایند.

آمار، فناوری اطلاعات و علوم سیاسی نیز علاوه بر حسابداری، پیکره‌های دانشی هستند که می‌توانند به ارائه‌ی یک گزارشگری جامع در مورد SDG کمک نمایند. لازم است IFAC کمک‌های حرفه‌های مذکور

را به رسمیت شناخته و از آنها استقبال کند؛ زیرا فقط از این طریق است که می‌تواند مشروعیت خود را در تدوین استاندارد برای گزارشگری SDG تحکیم نماید. هر تدوین استاندارد که قرار است برای گزارشگری SDG ایجاد گردد، به اجماع و مشروعیت از طرف این نهادها نیز نیاز دارد. مقاله‌ی حاضر به وضوح پتانسیل حرفه حسابداری را برای ایفای نقشی اساسی در گزارشگری SDG توضیح داده است، البته تا زمانی که این حرفه آمادگی اشتراک‌گذاری قدرت مشروع خود با سایر متخصصان که از مکاتب فکری مختلف استقبال می‌کنند را داشته باشد. همچنین حرفه حسابداری باید آمادگی دوری جستن از گزارشگری مالی مرسوم و تمرکز کردن بر پتانسیل ارائه شده توسط رویه‌های حسابداری مدیریت مدرن نیز باشد. همان‌طور که چارچوب GRI به روشنی توضیح می‌دهد، ماهیت بسیاری از اطلاعات و داده‌های اساسی مورد نیاز برای پژوهش‌های مرتبط با اهداف توسعه پایدار، غیرمالی است. با این حال "مدیریت و تأمین مالی، عاملی کلیدی است" (کارودرز، ۲۰۲۱). دستیابی به اهداف توسعه پایدار فقط در صورتی امکان‌پذیر خواهد بود که منابع به درستی و از طریق یک سیستم حسابداری اختصاصی در جهت آموزش، بهداشت و حمایت اجتماعی، هدایت گردند.

منابع

- تقوی گودرزی، مصطفی؛ فضیلت، فرهاد. (۱۴۰۰). چالش‌های گزارشگری پایداری و تغییرات زیست‌محیطی برای حسابداران بخش عمومی. حسابداری و بودجه‌ریزی بخش عمومی، ۲(۵)، ۶۵-۷۱.
- Bakker, P. (2013). Accountants will save the world. <https://hbr.org/2013/03/accountants-will-save-the-worl-03/accountants-will-save-the-worl>.
- Carruthers, I. (2021). Can public sector accountants help save the world? Yes we can—and here's why. www.ifac.org.
- Dabbicco, G. (2021). Emerging accounting patterns: Accounting for natural resources. *Public Money & Management*, 41(3), 213–222. DOI: 10.1080/09540962.2021.1873614.
- Durocher, S., Fortin, A., & Côté, L. (2007). Users' participation in the accounting standard-setting process: A theory-building study. *Accounting, Organizations and Society*, 32, 29–59.
- Dumay, J., Bernardi, C., Guthrie, J., & Demartini, P. (2016). Integrated reporting: A structured literature review. *Accounting Forum*, 40, 166–185.
- Flower, J. (2015). The International Integrated Reporting Council: A story of failure. *Critical Perspectives on Accounting*, 27, 1–17.
- Flower, J. (2017). The social function of accounts, reforming accounting to serve mankind. Routledge.
- Gaa, J. C. (1986). User primacy in financial reporting rulemaking: A social contract approach. *The Accounting Review*, 61(3), 435–454.

- Hines, R. D. (1989). Financial accounting knowledge, conceptual framework projects and the social construction of the accounting profession. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 2(2), 72–92.
- IFAC (2021a). IFAC convenes leadership of Global Accountancy Profession to progress the sustainability agenda. Press release (12 March). www.ifac.org.
- IFAC (2021b). IFAC continues to advocate for convergence in global sustainability standards. Press release (30 March). www.ifac.org. IFAC (2021c).
- IFAC supports IFRS Trustees’ action toward an International Sustainability Standards Board. News Alert (2 Feb 2021). www.ifac.org.
- O’Dwyer, B., Owen, D., & Unerman, J. (2011). Seeking legitimacy for new assurance forms: The case of assurance on sustainability reporting. *Accounting, Organizations and Society*, 36, 31–52.
- Young, J. (2006). Making up users. *Accounting, Organizations and Society*, 31(6), 579–600.